

La Veu del Ter

Any II. Núm. 19

Número solt, 30 cts.

12 d'abril 1930

PUBLICACIO
QUINZENAL

REDACCIO I ADMINISTRACIO
C. DEL PONT, 23 • TORELLÓ

Preus de subscripció:
Torrelló, trimestre 1'30 pter
Fora 1'50 „

DE TOTS ELS ARTICLES QUE PUBLIQUEM EN SON RESPONSABLES LLURS AUTORS

DESVETLLAMENT CULTURAL

D'uns quants dies en aquesta part, sembla que la nostra vila vulgui desvetllar-se del somni feixuc de l'indiferència i vulgui treure's del damunt aquella monotonia aclaparadora que sentia envers les coses de l'esperit.

Dic tot això, pels cursets de conferències que han organitzat les entitats «La Constància» i «Círcol Recreatiu La Unió», les quals de primer antuvi sembla que s'han vist afalagades per l'èxit més sorollós.

Nosaltres que hem acudit a totes aquestes conferències, no podem estar-nos de dir que l'èxit d'elles no ha estat tan falaguer com sembla. En primer lloc, perquè si s'han omplert els locals, de concurrents, és perquè aquests locals són tan reduïts que amb prou feines hi caben dues-centes-cinquanta persones, a cada un d'ells.

I dit això, volem dir-me que són dues-centes-cinquanta persones, per una vila com la nostra que compta cinc mil habitants? Si verdaderament ens ho mirem de cara a la realitat, ens avergonyirem del fracàs! En aquestes conferències hi hem trobat a faltar aquells amics obrers,—que són els que estan més necessitats de cultura—i que molts d'ells, segurament, no han obert mai més cap llibre des d'aquell dia en que els seus pares, per necessitats familiars, varen treure'ls de l'escola, per posar-los en una fàbrica o taller, perquè aprenguessin de guanyar-se el pa de cada dia. Aquests, són els primers que hi feien falta i no hi han anat! I no és que no tinguessin temps per anar-hi, no! És que prefereixen estar-se al cafè fent el «canari», o bé al voltant d'una estufa parlant d'esport.

A ells, que els fa que no tinguin cultura i que s'obrin biblioteques si se saben de memòria aquell llibre de quarantavuit planes i saben que en Rubio i el Sastre són els millors davanters del món?

I després aquests homes que no es preocupen de fer-se una cultura, es troben en un sens fi de casos com el que us anem a explicar.

Era fa pocs dies,—quan es recollien signatures per a l'amnistia—que anàrem amb uns plects en un cafè d'aquesta vila, per tal de recollir les signatures que bonament poguessim. Els concurrents al cafè eren, quasi bé tots, joves de vint a trenta anys i, nosaltres, vàrem demanar-los si volien contribuir en el manifest de signatures, que es feia per a demanar l'ampliació de l'amnistia.

La majoria d'aquells joves no varen saber de què anava i ens demanaren que parlessim més clar, que potser ens entendriem! Nosaltres, avergonyits per la ignorància d'aquells pobres d'esperit, els hi diguérem que allò era per fer tornar els desterrats polítics i socials, i per fer sortir els presos dels presidis, condemnats per iguals causes que els exiliats.

No els ho tinguèrem pas de dir dos cops; tots demostraren tenir uns sentiments humanitaris dignes de lloança.

Però volem encara una vergonya més gran per ells, que quan tot Catalunya tenia la paraula Amnistia al cor i als llavis, ells no sabien el que era? Volem encara una prova més evident de la manca de cultura? Torellonencs tots! Homes i dones; si no us ha estat possible de fer-vos una cultura, per manca de medis materials, aprofiteu aquest desvetllament cultural de Torrelló; assadolleu-vos en la font inestroncable d'aquests apòstols que van de vila en vila predicant la Justícia la Llibertat i la Democràcia.

ALBERT DE PUIGMAL

N. de la R.: Hem rebut una réplica, del nostre volgut amic En Salvador Perarnau, a l'article que'l nostre distingit compatriota Mossén Frederic Martí, va publicar en el nostre darrer número. Tot i que l'article del nostre amic poeta està escrit en una forma altament correctíssima i noble, LA VEU DEL TER ha cregut del cas no publicar-lo per tal de no giravoltar massa al voltant d'un punt tan delicat i tan respectable com és la religió.

LA VEU DEL TER, que és i vol ésser una publicació que pugui anar a totes les mans, ha pres la ferma decisió de no permetre, d'avui endavant, la publicació de cap article que afecti al problema religiós.

Pei demés, aquestes planes són obertes per tothom.